

Πρωτάκια μου καλή βδομάδα!Σας ευχόμαστε χρόνια πολλά! Φέτος περάσαμε όλοι ένα ιδιαίτερο Πάσχα! Πιστεύουμε όμως πως η σκέψη μας είναι στους ανθρώπους που αγαπάμε και ευχόμαστε να είναι καλά.

Τις εργασίες εργασίες που σας βάζουμε μπορείτε να τις κάνετε μέχρι και την Τετάρτη 29 Απριλίου.

Διαβάστε το παρακάτω κείμενο <<Η Αλφαβήτα δίχως ρο >> από το Ανθολόγιο της Α τάξης .

Η Αλφαβήτα δίχως ρο

«Τι καλά που θα 'ταν να μην είχε η αλφαβήτα γο!» σκέφτεται η Κατερίνα που δεν μπορεί να πει σωστά το ρο.

Αλφαβήτα δίχως ρο

το κεφάλι σου ξερό.

Αλφαβήτα δίχως ρο

πού θα βρεις Κατερινιώ;

Πες τρομπόνι* και τριζόνι

να γλιτώσεις το καψόνι*.

[...] Γελούσαν και διασκεδάζαν τα παιδιά της γειτονιάς και καθόλου δεν τα ένοιαζε αν έκαναν σε κάποιον κακό. Η μικρή Κατερίνα το 'βαζε στα πόδια και κρυβόταν στο σπίτι της. Κι ούτε να παίζει με τα γειτονόπουλα ήθελε ούτε να μιλάει. Κλειστό το κρατούσε όλη τη μέρα το στόμα της γιατί πολύ πολύ

ντρεπόταν που μιλούσε ψευδά. Κάποιες μέρες πήγαινε και καθόταν μόνη κάτω από τον πλάτανο της γειτονιάς. Άκουγε τα πουλιά που κελαηδούσαν κρυμμένα στις φυλλωσιές του και γέμιζε χαρά η καρδιά της. Τα πουλιά την άκουγαν να τραγουδάει με την ψευδή φωνούλα της και δεν την κορόιδευαν.

Η Κατερίνα αγαπούσε πολύ τον πλάτανο που ήταν πολύ πολύ μεγάλος. Αυτό, βέβαια, το χρωστούσε στα γάργαρα νερά της πηγής που κυλούσαν δίπλα του και τον πότιζαν μέρα νύχτα. Κι αυτός όλο μεγάλωνε μεγάλωνε. Τα κλαδιά του άγγιζαν τα σύννεφα. Εκείνα τα σύννεφα που καμιά φορά κατέβαιναν χαμηλά χαμηλά στη γη για να δουν αν οι άνθρωποι στο χωριό της μικρής Κατερίνας είναι αγαπημένοι και μονιασμένοι μεταξύ τους.

«Όχι! δεν είναι αγαπημένοι και μονιασμένοι μεταξύ τους», είπαν τα πουλιά στα σύννεφα. «Η μικρή Κατερίνα είναι λυπημένη γιατί μερικά παιδιά της γειτονιάς την κοροϊδεύουν που δεν μπορεί να πει το ρο».

Και τότε τα σύννεφα θύμωσαν. Κατέβηκαν πολύ πολύ χαμηλά. Κι έγινε ξαφνικά μια τέτοια ομίχλη που τα παιδιά της γειτονιάς έχασαν τα τόπια μέσ' από τα χέρια τους. Και δεν τα ξαναβρήκαν ποτέ όσο κι αν έψαξαν.

Αυτό έγινε μια, έγινε δυο, έγινε τρεις φορές ώσπου εκείνα τα παιδιά, τα πειραχτήρια, κατάλαβαν τι ήθελαν να τους πουν τα θυμωμένα σύννεφα. Κι από τη μέρα εκείνη έπαψαν να πειράζουν τη μικρή Κατερίνα.

Πέπη Δαράκη

* τρομπόνι: μουσικό όργανο

Αφού διαβάσετε το κείμενο απαντήστε στις ερωτήσεις :

- 1. Γιατί η μικρή Κατερίνα το 'βαζε στα πόδια και κρυβόταν στο σπίτι της;**
- 2. Με ποιον τρόπο έδειξαν τα σύννεφα το θυμό τους;**
- 3. Ήσουν ποτέ «πειραχτήρι» για κάποιον άλλο; Πώς λες να ένιωσε με τα πειράγματά σου;**
- 4. Γράψε από το ένα στα πολλά**

Ένας	Πολλά
ο βάτραχος	οι βάτραχοι
ο παπαγάλος	
ο ποντικός	
ο λύκος	
ο σκύλος	